

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องผลของการประเมินเชิงสะท้อนต่ออัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาอิทธิพลของการประเมินของบุคคลนัยสำคัญคือ บิดามารดา อาจารย์ และเพื่อนสนิท ที่มีต่ออัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นตอนปลาย (2) ศึกษาน้ำหนักของปัจจัยที่ทำให้บุคคลนัยสำคัญนั้นมีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นตอนปลาย และ (3) แยกแยะระดับความแตกต่างของความสำคัญที่วัยรุ่นตอนปลายให้ต่อบุคคลนัยสำคัญของเขาผ่านปัจจัยต่าง ๆ ที่ศึกษา

สำหรับปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลทำให้การประเมินเชิงสะท้อนของบุคคลนัยสำคัญมีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นตอนปลายแตกต่างกัน ประกอบไปด้วย (1) ความถี่ของการปฏิสังสรรค์ระหว่างวัยรุ่นตอนปลายกับบุคคลนัยสำคัญ (2) ความสอดคล้องกันระหว่างอัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นตอนปลายกับการประเมินของบุคคลนัยสำคัญ (3) การให้คุณค่าแก่บุคคลนัยสำคัญ และ (4) การให้ความเชื่อถือต่อบุคคลนัยสำคัญ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 134 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำโดยใช้แบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า การประเมินเชิงสะท้อนของบุคคลนัยสำคัญ ทั้งบิดามารดา อาจารย์ และเพื่อนสนิท มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับอัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นตอนปลาย แต่เมื่อใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนแล้วพบว่าบิดามารดาเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นตอนปลายมากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อนสนิท ส่วนอาจารย์นั้นพบว่าไม่มีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นตอนปลาย

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีผลให้การประเมินเชิงสะท้อนของบุคคลนัยสำคัญ มีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นตอนปลายแล้วพบว่า การประเมินเชิงสะท้อนของบิดามารดา จะมีอิทธิพลมากหากวัยรุ่นตอนปลายให้ความเชื่อถือบิดามารดา สำหรับอาจารย์นั้นจะมีอิทธิพลมากหากวัยรุ่นตอนปลายให้ความเชื่อถือต่ออาจารย์ และการประเมินของอาจารย์สอดคล้องกับอัตมโนทัศน์ของเขา ส่วนเพื่อนสนิทจะมีอิทธิพลมากเมื่อการประเมินของเพื่อนสนิทสอดคล้องกับอัตมโนทัศน์ของเขาและเขามีความเชื่อถือในตัวเพื่อนสนิท